

התורה מאת ישי אלהיך דק יס
אשר באתך גיורא יסך גמול

אזרחי היקני נ

אשר את המקצת את בקרבך ונתתו מיני למצות.

און זעזע את קוצו ההלצה של חמוצ הגורה על הלא
כיון של הלא הוא כעוף אחז על כן הולמז בכתוב מפי
אורה על כולם.

מחלה במוח כשיוני שהחל להרגל למחוז אומי כקוצו
לחמוצו אומי, כי האדם הוא קנין הלא ומהיכן יג לו ילד
זהבול על חלקו הלא ?

ל בן ג. ג. הוא בספר אלהי מקצו. בלד, אמר
אין נכרים בו שיוני מחזיק. כולו צודקים צלוח לך
כולם לחלק מקצו. הווי זה ג. בלד צודקים להם כ
זל, והרגי מחל לזכו אדם גבולתם זה גמול הלבנה.

אם אתם אמת רשק כי זכר. הולמז מחל על קוצו מחל
הולמז כיון מאת חל גמול הקדו אכזר טוב לו אם אמת
זוכה ~~מחל~~ זכר. בגירה מחל ואלו למחל בן לך
זכרה זכר (המחל לו נחב לשיוני)

ז. צד אמת להם אקו באונותם להם כקל אמת
על זכור פלח אמת שמחל אלא אמת לו.

והי קל אלמוז שמך חצרה שזוגים מאשר לך.

[הצטרף הוא, כנראה, פלוס. כי המן גאזם צוסן]

בצבים אמונים קולו אג דלדל זכו לעניים אחים ומאליא
מיתון שג זכו כי לא יתחבנו בלג אהבה הגורד עם אהבה

הפכה.]

אלמוז זלמה הוא נצם בניהו מלמוז ללא זלמה.

[יוזק. צין בסוף אפר גרע למצונו אג המן אהבה]

למה ולעצור הים לחוג לשה לא שלב/מצנים צין לם]

חלק מהצבים למצור מבו וחלק מאחנים לאפלי אסמק צליהם.

חלק מהצבים צוללים לתלפז על האזם לאין גיפוז אם

יהגו בהם אצמים קבוצה וקבוצה אס וזכא אה המסד צור

הכאווה כמין. מנקט הנצולין אג הידוק לא ל רצו זלמוז.

מהקטף תלפז. אג האחרון הקצולה לא ל אצם ואה הנבוע הנראו.

ל אצם וכו'

בכח נה נכרה. למסנו ל. גלמו ארוב העצילים לא הין

גזל. תכיסו מהרה ואם אף. סיפיו זם נמך שמו נק כי המוס

במהרה אףו קול אצין ובל ציון אין ואלך היבב. ובתוסג היסא

קול אצין ומאליא גלך דרבה.

אחרי כלל האנשי כותבי דברי נאם הלאה פשוט.
הוא ה' בטהרה וזה שישו נקרא מאמר

זהו וכלל כלל האנשי ונני

33.

33

דחוף גרוב

הערך גלגל שאלח הירד רדו יצד ירהא זרעו היר רדו
ו זרד קרוזסינסקי נו' גיסו א גרין הנהג, ח זרסינסקי
זרעו הירדו זרסינסקי זרעו הירדו זרסינסקי